

ger vil være Grund til nogen Mistanke, eftersom der i Vicitationslager bag de private Entreprenører vil staa en offentlig Institution, over for hvilken man ingen som helst Grund kan have til i denne Sammenhæng at nære andet end fuld Tillid.

N. Andersen (Tisted Amts 3dje Valgkreds): Jeg deler det Ønske, hvormed den sidste ærede Taler sluttede sit Foredrag, at det maa lykkes det Udvalg, der rimeligvis bliver nedsat om dette Lovforslag i Nar igen, at enes om et Resultat, hvorved man kan naa hen til en Afgørelse. Jeg er selvfølgelig ogsaa ganske enig i, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen), som i Fjor var Formand for Udvalget, idet han beklagede, at det ikke da lykkedes at komme til et saadant Resultat, at man derigennem kunde afslutte Sagen. Men jeg tror, at det ærede Medlem maatte glemme, at det, som der i Fjor syntes at kunne opnaas Enighed om, i alt Fald hos den væsentligste Del af Udvalgets Medlemmer, var kun en meget ringe Del af det, som Lovforslaget indeholder, idet i alt Fald Udvalgets Flertal var enig i den Opfattelse, som jeg fremdeles har, at man ikke kan lovgive paa et Par af de vigtigste af de Punkter, som Lovforslaget omfatter. Det vil jo nemlig let ses, at det Forslag, der her foreligger, gaar ud paa 4 forskellige, og hinanden uafhængige Spørgsmaal, som ikke kunne løses uden at gribe dybt ind i de daglige Forhold. Forslagsstillerne mene jo, at deres Forslag er et lille og ubetydeligt Forslag, men efter min Mening er det et Forslag, der griber dybt ind i Samfundet, idet det rører ved virkelige Retsprincipspørgsmaal. Lovforslaget gaar for det første ud paa, at de Kontrakter, som Staten eller Kommuner afslutte med Entreprenører om Vicitationsarbejder, skulle fastsætte den normale effektive Arbejdstid for Arbejderne og bestemme, at den ikke maa være over 10 Timer daglig. Det maa dog vel med Føje kunne siges, at en Maksimalarbejdstid bestemt ved Lov, en Maksimalarbejdstid for voksne Mænd, for myndige Medborgere, er et meget ekseptionelt Skridt, som man vistnok ikke i en Haandevending kommer til at beslutte sig til i dette Ting. Jeg tror ikke, at det vilde være fornuftigt, om man gik til en saadan Beslutning uden samtidig at gøre sig fuldkommen klart, hvad det betyder at gøre et saadant Skridt, at det er en saa mægtig Indgriben i den personlige Frihed, som vi dog alle sætte Pris paa, en Forandring, som man næppe noget andet Sted er gaet til ved hvad man kan kalde en lille Lejlighedslov. Det kan blive Genstand

for Overvejelse og ogsaa blive Genstand for Lovgivning, men just paa dette specielle Omraade, for denne specielle Del af den store Arbejderbefolkning at fastsætte ved Lov, at der ikke maa arbejdes ud over et bestemt begrænset Antal Timer daglig, vilde jeg anse det for ret urimeligt at komme ind paa. Det andet Punkt, som Lovforslaget tilsigter at afgøre, er, som det vil ses, at i de paagældende Kontrakter skal være angivet en efter den gængse Dagløn for paagældende Arbejde eller Sagenes Priskuranter passende Minimaldagløn eller Minimalakkordpris. Det synes ligeledes at være en saadan principiel Forandring, at det ikke ret vel er tænkeligt, at man vil gaa ind paa at vedtage en saadan Bestemmelse ved Lov for en lærlig, forholdsvist ringe Del af Landets Arbejdere. Det er jo dog ikke saaledes her i Landet endnu, at den overvejende Del af Landets Arbejdskraft er beskæftiget ved offentlig Arbejde. Den langt overvejende Del er jo dog endnu i privat Tjenesteforhold, er beskæftiget hos private Arbejdsgivere, der besatte sig med alle den Slags private Arbejder som en egen Bedrift, og som derfor ikke vilde falde ind under Lovgivningen, hvis dette Forslag blev Lov. Dertil kommer, at det jo vil være overordentlig vanskeligt for de overordnede Autoriteter, for Stats- og kommunale Myndigheder forud at bestemme i Vicitationsbetingelserne, hvad der er den gældende, gængse Betaling saavel for Timearbejde og Dagarbejde som for Akkordarbejde og overhovedet alle mulige Arter af Arbejder. Hvis et større Bygningskompleks er udbudt i Entreprise af en Stats- eller kommunal Autoritet, skulde, hvis dette Forslag var Lov, vedkommende Autoritet, der fastsatte Vicitationsbetingelserne, være forpligtet til i disse at optage en Priskurant, der omfattede saavel, som Lovforslaget siger, den gængse Dagløn for paagældende Arbejde som en efter Sagenes Priskuranter passende Minimaldagløn eller Minimalakkordpris, altsaa Prisen for hvert enkelt af den Mangfoldighed af Arbejder og af Sag, der kommer i Betragtning ved Opførelsen af et stort Bygningskompleks. Jeg anser det for i høj Grad usandsynligt, at vedkommende Myndighed vilde kunne udføre det paa tilfredsstillende Maade, og gør den det ikke, bliver den straffskyldig i Henhold til den Straffeparagraf, som for et Par Nar siden kom ind i Lovforslaget, den fandtes som bekendt ikke i det første Par Nar, da dette Forslag forelaa for Tinget. Da fandtes § 3 ikke i Loven.

Saa kommer man ved Betragtningen af denne ny § 3 ind paa det 3dje Principspørgsmaal i Forslaget, som gaar ud paa, at